

Thủy Tiên

Tôi mua củ Thủy Tiên / đem vùi chôn dưới đất. Một tuần lễ trước Tết, bây giờ tôi ngấm em!

Tôi nghĩ em là Tiên, em ra đời trong nước...và em thật tha thướt / trên đường đất nước non...

Tôi nghĩ em là sương / vì em mặc áo trắng. Em, tụ hội của nắng / nhụy vàng đọng ánh trăng...

Em không phải hồng nhan / mà nụ cười em đỏ - màu tôi tưởng tượng đó / từ trái tim của tôi!

Tôi yêu em quá thôi / một hình dung trước mặt / một Quê Hương tôi mất, còn em...tôi còn trắng...

*

Thượng Đế tạo hình nhân: Adam từ cát bụi. Và Eva gió thổi / quỵện sương khói thành người...

Địa Đàng là cái nơi / của hai người, đôi bạn. Củ Thủy Tiên chợ bán / là tiền kiếp nhân gian...

Hoa Thủy Tiên nhụy vàng
Hoa Thủy Tiên cánh trắng
Con Thiên Nga lẳng lẳng
Ngày Tết của tôi, bay...

Tôi muốn nắm bàn tay / của một người con gái; trước mặt tôi: trống trải. Không gian. Và không gian!

May quá tôi còn trắng / những đêm khuya tối mịt. Tôi hôn em tha thiết, Tình Yêu đầy trang Thơ!

Trần Văn Lệ

